

в. „Плевенски Гласъ“

печата се веднѣжъ сутринта.

Цѣната на вѣстника е за въ България:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца 4 „

За въ странство:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се намира въ Хотелъ „България“.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ последнитъ страници, а на първа — по 5 ст. За обявления на Р. Слѣбнитъ Пристави по 2 ст. за едно обявление. Стойността за вѣско обявление се внася въ администрацията срѣщу расписка.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

УЧИТЕЛЪ желае да занимава ученици отъ класнитъ и основни училища. Споразумѣние — Печатница Бр. Ст. Бояджиеви.

ГИМНАЗИСТЪ, владѣющъ отлично френския езикъ приема да дава частни уроци — свѣдѣния у А. Соломоновъ дрѣхаръ. Плевенъ. 4—10

Хотелъ „РОМАНИЯ“

Отъ 1 Януарий т. г. въ гр. Никополь се отваря новъ добръ нареденъ, мебелиранъ хотелъ за пассажири сами и съ кола, управляванъ отъ Г. Кон. Наумовъ. Пжтниците ще намѣрѣтъ добра храна и добра прислуга.

5—5

гр. Плевенъ, 2 Февруарий 1899 година

Ке го лажемъ.

Органътъ на стамболовщината в „Свобода“, която слѣдъ отглаголюването отъ властта на г-нъ Стоиловия кабинетъ, се е нагърбила да изпълнява длъжността на официозъ на новото правителство на г-на Грекова, въ бройтъ си отъ 22 Януарий, въ статията подъ насловъ „Новия кабинетъ“, като се мъчи да умаловажи доводитъ на меродавния френски в. „Танъ“ относително повикване на власт г-на Грекова, въ заключението казва, че в. „Танъ“ не трѣбва да се бои за нѣкакви си охлаждания, които би се появили между нашата освободителка и българското правителство, тъй като, въ скоро врѣме ще дойде да се убѣди Руссия, че тя по лесно може да третира и да се разбира съ единъ умѣренъ и лояленъ човѣкъ какъвто е г-на Грековъ.

Сжжденията на в. „Свобода“ за причинитъ на оттеглянето на г-на Стоилова, ще оставимъ да ги разгледаме другъ път, сега ще се ограничимъ само, да поговоримъ нѣщо за руссофилството на новия официозъ, както и за лоялността и умѣреността на дворцовия любимецъ г-на Грекова.

Отъ когато се появи на бѣлъ свѣтъ в. „Свобода“ сж се измѣняли, тъкмо, цѣли, дванадесетъ години. Въ промежутка на този периодъ отъ време, този е първия брой на този вѣстникъ, гдѣто се срѣщатъ нѣкои умѣрени изречения изказани по адреса на нашата освободителка. Като почнемъ да предиствуваме „Свобода“ отъ първия ѝ брой до брой 2302; ний ще срѣщнемъ такива радости изказани по адреса, не само на императорското семейство и руския народъ, но и противъ обичаитъ и набожността на нашитъ освободители. Не само ний българитъ, но и онѣзи отъ чужденцитъ, които сж минавали за отчаяни руссофоби, сж се гнусили отъ языка, който в. „Свобода“ държа до вчера спрямо Руссия. Ний имаме на рѣка цѣлото почти течение на в. Свобода, и ще се постараемъ въ разни времена да препечатваме по нѣкоя и друга статия писана по адреса на Руссия, отъ онѣзи личности, които днесъ искатъ да се прѣдставятъ за руссофили.

Не само на насъ българитъ, но и въ цѣлъ свѣтъ бѣше извѣстно, че в. „Свобода“, отъ самото начало на появяването ѝ на бѣлъ свѣтъ, бѣше органъ на стамболовото правителство, единъ отъ лостовѣтъ, на което бѣше умѣрени и лоялни г-нъ Грековъ, до самото падане на Стамболова. При волулудитъ и беззаконията, които Стамболовъ вършеше безконтролно въ страната, както и языка и повѣдението на в. „Свобода“ спрямо Руссия, — да припомнимъ ли и за стрелянето върху памятника на Царя — Освободителя както и ктсането на портретитъ на Т. В. Руския Императоръ и Императрица, отъ нѣкои така наречени, униформени стамболисти, пита се, какво направи, и въ какви случаи г-нъ Грековъ изя-

ви своето негодувание? Или умѣреността и лоялността на г-на Грекова състоеше да удобрява повѣдението на шефа на кабинета и на неговитъ креатури? Ако допустимъ, че г-нъ Грековъ се е билъ въмущавалъ отъ мерзкото повѣдение на другаря си, то естествено, той щѣше да го напусне и да се отглаголи на страна. Г-нъ Грековъ, обаче, прѣвъ дълги години не направи отъ своя страна никакъвъ протестъ а на противъ продължаваше да служи като силна подпорка на Стамболова. Ний имаме много примѣри на лоялност и умѣреност отъ страна на г-на Грекова, но отъ тѣхъ, нито единъ не бѣ въ полза на истинскитъ руссофили вътрѣ въ България и вънъ отъ нея, но на бѣсната стамболовщина и нейната преса. Нежелаели „Свобода“ да ни каже двѣ — три думици за лоялността и умѣреността, на г-на Грекова отъ 10 до 15 Юлий 1892 година, както и за статията си отъ 16 Юлий?

Ако „Свобода“ не направи това, то ний ще го направимъ. едно за да види българския народъ, на каква личностъ е повѣрилъ Н. Ц. Височество браздитъ на управлението, а отъ друга да се убѣди и нашата освободителка въ умѣреността и лоялността на настоящия президентъ министръ.

Преди да свършимъ, ний ще препоръчаме на г-да редакторитъ на новия официозъ, да не си прѣдставляватъ, че хората не държатъ смѣтка за миналитъ дѣла на тѣхнитъ корифеи та за туй вѣскоя дума, която би излѣзла изъ тѣхнитъ пера въ тѣхна защита, да бже добръ обмисленна, защото въ прѣгледенъ случай, вѣской съ пълно право може да ги уподоби съ ония, които употребяватъ изречението — **ке го лажемъ**.

Набѣдяване.

(Изводъ изъ едно заключение по углавно дѣло № 826/97 г. на единъ Окржженъ Сждъ).

Това дѣло, за разрѣшението на което сте призвани вие, господа сждии, по характера на прѣдстѣплението си е маловажно, защото е и частно. То прѣдставлява интересъ, което се обяснява отъ присѣтствието на посѣтителитъ, само защото частний обвинителъ е К. Б., а свѣщ. М. е обвиняемия.

По такова дѣло, съгласно чл. 451 отъ углавното сждопроизводство, прѣдставителитъ на обвинителната властъ даватъ заключение само относително прилагането на закона, — върху юридическата страна на процеса, нѣщо което, за да се стори, не е злѣ, да се кажатъ нѣколко думи за самото прѣстѣпление и за доказателствата, които обнаружатъ признацитъ му.

Това дѣло има приватенъ характеръ. То е заведено по тѣжба на К. Б. (чл. 81 и 201 отъ наказателний законъ), подадена на 27-й Януарий 1897 г. Отъ изложеното въ тѣжбата и отъ нейний диспозитивъ се вижда, че се иска наказанието на свѣщ. М. по чл. 200 и 201 отъ наказателний законъ, за дѣто въ прошението си отъ 22-й Ноемврий 1896 г. до Окол. Началникъ е набѣдилъ К. Б.

Прѣди всичко, нужно е, да се даде *опредѣление* на прѣстѣплението *набѣдяване* и да се укажатъ *условията*, при които то може да сжществува.

Опредѣление на това прѣстѣпно дѣлние намираме въ наказателний законъ, чл. 200. Исто прѣстѣпление прѣдвижда Русский наказателенъ законъ, чл. 940, Италиански — чл. 212; Унгарски — чл. 227. Извѣстний русски профессоръ Неклюдовъ въ съчинението си на стр. 48 и 49 това прѣстѣпление нарича *ложний доносъ*. Той дава, горѣ-долѣ, слѣдната за него дефиниция: *набѣдяванетоъ е заявяване по установена форма, прѣдъ надлѣжна властъ, чрѣвъ което нѣкой обвинява нѣкого въ извършване на забранено отъ*

закона дѣяние. Заявлението трѣбва да е направено съзнателно, да се отнася до едно лѣжливо обвинение: самото обвинение, самото движение да е прямо, положително явно, тъй като изказано съ „подозирамъ“, „сѣмнявамъ се“, то се приличава на просто оплакване.

Признацитъ, елементитъ, при които може да сжществува набѣдяванетоъ сж слѣднитъ шестъ: 1) обвинението да е направено чрѣвъ тѣжба (чл. 122 углавно сждопроизводство), 2) — да е насочено противу едно опредѣлено физическо, вмѣняемо лице, 3) тѣжбата да е подадена до компетентна властъ (прокуроръ, слѣдователъ, окол. началникъ), 4) изложеното въ нея да има за прѣдмѣтъ прѣстѣпление (кражба, палежъ и др.), 5) извършването на прѣстѣплението, участието на дѣеца, да е подкрѣпено съ лѣжливи доказателства и 6) обвинението да е измислено, скроено.

Набѣдяванетоъ за обектъ има: правосѣдието и набѣденото лице. То нанася врѣда на първото, когато има за цѣлъ ввеждане въ заблуждение властта и на вторий —, когато срѣщу му се възбуди углавно прѣслѣдование. При тия случаи се гледа и мотивътъ на набѣдителя и да ли набѣдяванетоъ той върши умислено и съзнателно. — Това е важно, защото мотивътъ е импulsътъ на прѣстѣпната дѣятелностъ у набѣдителя, защото умисълътъ се отнася до направление волята му, а съзнателността — до състояние на умственнитъ способности. Всички тия нѣща се помрачаватъ, когато набѣдителятъ прави обвинения отъ мѣстъ и за користъ.

Священникъ М. отъ желание да му се намѣрятъ липсалитъ на 21-й Ноемврий 1896 г. двѣста лева, въ сжщй денъ до окол. началникъ е подалъ заявление, съ молба да се издирятъ липсалитъ (откраднатитъ) пари. Въ него той е казалъ: *азъ се сѣмнявамъ да не би той (К. Б.) да е взелъ паритъ*. Въ това заявление е казано между другото, че въ негово отсъствие Б. влѣзвалъ дома му и отъ слугата му билъ заваренъ до чекмеджето въ стаята, дѣто сж били паритъ.

Отъ даннитъ по дѣлото, показанията на свидѣтелитъ и прочитането на самото заявление (тѣжба), се установи, че нѣколко дена прѣди 21 Ноемврий 1896 г. священникъ М. е оставилъ пари въ чекмеджето на една отъ кжщнитъ си стай, че на 21 Ноемврий 1896 г. липсали отъ тѣхъ 200 лева, че за тѣхното издирване той подалъ тѣжба до окол. началникъ, въ която по сѣмнение за дѣецъ е подозрѣлъ К. Б., че свидѣтелитъ исповѣдахъ, какво тоя денъ К. Б. е ходилъ въ дома на свѣщ. М., влизалъ въ стаята и стоалъ до чекмеджето. Видно е отъ това, какво священникъ М. е ималъ право да го подозрѣ (чл. 122 п. 2 отъ углавно сждопроизводство) и да моли властта да земи мѣрки за издирване паритъ. Явствува, прочее, че тука нѣма вломишлено утвърждаване на лѣжливи факти за подкрѣпление на сквано обвинение съ цѣлъ на врѣдопричиняване или ползонзвличание, тъй като нѣма на лице данни, които обнаружатъ послѣднитъ два елемента (5 и 6) на набѣдяванетоъ, нито пъкъ има доказателства, уличающа набѣдителя, че той е сторилъ това съ прѣстѣпно намѣрение отъ користъ или за мѣстъ: слѣдователно нѣма извършване на набѣдяване, нѣма нарушение на чл. чл. 200 и 201 отъ наказателний законъ, а заради това, понеже не може да има наказание, не може и да става рѣчь за прилагане на закона.

Ако въ подобна тѣжба се приеме, че изложеното съставлява признаци на набѣдяване, както голословно твърди частний обвинителъ, би трѣбвало у насъ 90 % поне отъ тѣжбодателитъ да се прѣслѣдватъ за набѣдяване и тогава ще излѣзе, че не виновнитъ, а тѣжителитъ трѣбва да се наказватъ.

Р. С. Редакцията на в. „Плевенъ Гласъ“ дава мѣсто на тая бѣлѣжка, защото съ изложеното въ нея сж изказани сжществениитъ нѣща по *набѣдяванетоъ*.

ВАНДАЛИЗИНА

Вандалските инстинкти на партизаните на кабинета на г-да Грекова и Радославова, избухнаха като вулкан, преди тѣзи да поемат окончателно браздите на управлението въ своите ръце. Кабинета на г-на Грекова още не беше съставен, и партизаните му и съюзниците му, почнаха да проливат изъ улиците кръвта на мирните български граждани. На 19-й Януарий още на кръвоолчността на г-да Грековите и Радославовите партизани, станаха жертва двама полицейски служители въ Т.-Пазарджикъ. На вторий ден, пламъ и пожаръ избухна почти въ цѣлата новоселска околия. Сжщитѣ золомлуци и вандалщини сж се извършили и продължаватъ да се вършатъ изъ цѣла България. Околийски управления, кметства и други държавни учрѣждения се нападатъ отъ партизаните на днешното правителство съ цѣлъ да ги ограбятъ. Законно установените власти не се зачитатъ, но напротивъ се нападатъ по единъ най бруталенъ начинъ. Човѣкъ, който е съчувствувалъ и съчувства на мирътъ и порядока, не смѣе да излѣзе изъ домохъ си, отъ страхъ да не бъде нападнатъ и убитъ отъ тѣли. Неволно си задаваме въпроса: дали Н. Ц. Височество е повѣрилъ властта въ ръцѣте нѣкое диво азиатско племе, предводимо отъ г-да Грекова и Радославова, или това си сж чисти българи, подстрекавани отъ сжщитѣ г-да да вършатъ подобни вандалщини?

Най-жалното е обаче, че кръвъ се лѣе изъ отечеството ни тогава, когато въ софийския дворецъ любимата майка на България предава Богу ангелската си душа. Днѣшните министри, поне отъ лицемерно уважение къмъ Великата Усоиша, трѣбваше да обуздайтъ кърволачността на партизаните си! Не го ли направиха, тѣхъ държимъ за отговорни за всички грозни послѣдствия.

МѢСТНИ НОВИНИ

— Г. Великовъ, окр. управителъ, е уволненъ отъ занимаемата му до сега служба, отъ г. Радославова, безъ да има за това княжески указъ. Не правимъ за сега въпросъ отъ уволнението, указваме само на едно *изрече* по редътъ си незаконно, което днешното правителство прави съ управителитѣ.

— Говори изъ градътъ ни, че г. Топаловъ щѣлъ да бъде замѣстника на г. Великова. Други говорятъ, че г. Ненчовъ, отъ Разградъ. За насъ е безразлично, стига, замѣстника да бъде благодаренъ и да се грижи за благо на окръжието.

— Стамболовиститѣ у насъ ни се сърдятъ, че ние сме били влазали въ нѣкакъвъ компромисъ съ радославиститѣ, противъ интереситѣ имъ. Да ги успокоиме, ние имъ заявяваме, че никакъвъ компромисъ съ никого не сме правили, нито имаме за това желание. Обаче, за да похвалимъ едно коректно поведение на едни партизани и да укоримъ други въ едно буйство, това не могатъ ни запрети. Това не е дѣло на Окабазъ Хасанъ, нито на други подобни скандалисти. Сжщо така и за нашето мнѣние, което сме исказали по идването на г. Пешова и срѣщата на г. Грекова.

— Отъ градътъ ни заминаха кмета Хр. Данаиловъ, и Г. Кузовъ отъ пост. комиссия, за да поднесътъ вѣнци по случай смъртта на Н. Ц. Височество Господарката.

— Съобщеното ни антрефиле, за че Г. Д-ръ Даневъ е билъ у Н. Ц. Височество, е вѣрно, само, че прѣдставлението му не е имало политически характеръ, а да засвидѣтелствува голѣмата скръбъ, която е сполѣтела Господарката.

— Хкръ-мкръ отъ сега още почна да се явява отъ стамболовиститѣ. Не сж могле да се съгласятъ по депутацията въ София, слѣдствие на което г. Щирковъ, самъ е утишелъ и то едва е сполучилъ да се докопа до една халка на локомотива. Смѣшното е било, че другъ единъ е блѣскалъ по ръката Т. Щиркова да не влезе въ тандера, обаче той успѣлъ, и влезълъ.

— Отъ свѣдѣнията, които имаме изъ София, знайно е, че кабинета се намѣрвалъ въ твърдѣ лоше положение, едно поради финанситѣ, които тѣ сж се погърбили да поправятъ и друго, поради самото си смесено състояние. Ако се явишъ при Радославовъ ще чуешъ по адресъ на Грекова, хули, които правятъ честъ на хамалитѣ. Грековъ се въздържалъ, а г. Начовичъ мисли по своему.

— Прѣдъ видъ на това, че нашия вѣстникъ отъ издаването си до сега е подържанъ единствено отъ срдѣствата на абонамента и тѣзи на приятелитѣ ни, прѣдъ видъ, че една голѣма частъ отъ абонамента ни стоитъ не събрани, ако и да сме молили и пращали особени хора да ги събиратъ, ние се считаме за длъжни прѣдъ всички да заявиме, че за да уравниме смѣтките си съ тѣхъ и съ печатницата рѣшихме да спреме врѣмнено издаването му само нѣколко недѣли. Съ това нашите приятели не трѣбва да мислятъ, че ние спираме издаването на единъ вѣстникъ, който вече е ратувалъ толкова години, а напротивъ искаме да го поставим на една почва, за да знаемъ, кой иска да чете вѣстникъ съ пари и кой на вѣра. Ние се чувствуваме днесъ повече отъ силни да бичуваме несправедливоститѣ, незаконноститѣ, които могатъ да се извършватъ отъ днесъ власть имеющитѣ. Още за това спираме, защото врѣмето, което прекарва отечеството ни, ни кара да стоиме въ резерва. Може би, както казва в. Свобода, че днешното правителство ще се покиже по достойно отъ онова на г. Стоилова, и че то ще прегърне по лесно онази политика, която бѣ усвоена отъ г. Стоилова. Ще ни бъде най приятно, ако едни закоренели русофоби, дойдатъ до съзнание, че българския народъ не иска само молитва а и мотика. Ние даже се зарадвахме, когато видѣхме въ Свобода едно признание, че и тѣ били способни да подържатъ добри отношения съ Россия, но не само Стоиловъ. Ако така дойдатъ и признайтъ, че онова което сж плули днесъ, могатъ да го ближатъ угрѣ ние не можемъ освѣнъ да ги похвалимъ, защото сж дошли до съзнанието, че сж били заблудени. Ще бъдемъ зрители, ще бъдемъ и очевидци на всичко, което има да се върши.

— Скрѣбимъ твърдѣ много, когато чуваме, че до вчерашни чиновници, които плетяха вѣнци и се увиваха около нашитѣ партизани днесъ поднасятъ ръката си на тѣзи, които вчера псуваха. Ще ни бъде неприятно, ако утрѣ споменемъ имената имъ, и ако въ кѣсо врѣме ги видимъ измѣтнати. Добрѣ е да си кротуватъ на мѣстата.

— Имаме положителни свѣдѣния, че положението на министерството. Грековъ — Начовичъ — Радославовъ не било дипъ розово. На нѣкакви си бѣлѣжки направени отъ г-на Грекова г-ну Радославову по отношения буйствата, тоя послѣдния билъ възразилъ, че той Грековъ може да бъде шефъ на кабинета, но г-нъ Радославовъ пъкъ билъ шефъ на партия. Повече коментари мислимъ, че сж излишни.

— Съобщаватъ ни, че мѣжду г-на Тончева и Радославова станало разцепление. Г-нъ Тончевъ водѣлъ билъ преговори съ цаковиститѣ за да се присѣдини къмъ послѣднитѣ. Същото съобщение казва, че г-да Грековъ и Начовичъ щѣли били да се отеглятъ отъ м вото. Огромоясването слѣдователно на импровизираното министерство, може да се очаква слѣдъ нѣколко дена.

— Въ четвъртъкъ на 28-й Януарий слѣдъ обѣдъ, когато г-нъ Великовъ не е билъ у дома си, отишла е една жена съ съмнително повѣдение и е питала за г-на Великова. На въпроса каква работа тя има съ г-нъ Великова жената отговорила, че и други пъкъ е била дохождала въ домохъ му, та за туй желаяла да се срѣщне и свѣга съ него подъ предлогъ, че била имала дѣло въ сждѣтъ и той билъ зналъ какъ стои дѣлото. Домашнитѣ се сетили каква е работата и като я попитали кой я испратилъ, то тя отговорила, че билъ я пратилъ нѣкой си Ив. Г.....въ. Слѣдъ това обяснение, било е прѣдложено на неканената гостенка да си върви, и ако има нѣкаква работа то да отиде въ домохъ на она отъ съмнително произхождение господинъ. Подобни работи, които за послѣдствия могатъ да иматъ само растрейството на едно цѣло семейство, могатъ да се вършатъ отъ хора съ възпитание и отхрана отъ най долна проба. Да не е чудно прочее на читателитѣ, та и на самата власть, ако единъ денъ въ срѣдъ улицата се разцѣпи тиквата на героя на тѣзи, колкото ниска, толкова и подла афера.

— Прѣди шестъ-седемъ години нѣколко спекулантѣ касаци бѣха се споразумѣли и земаха всички касапски дюкени въ градътъ, съ цѣлъ да продаватъ само тѣ мѣсо каквото искатъ. Още на първата недѣля тази ламтяща за богатство компания си показа рогата, като начена да продава най просто — мършаво мѣсо, съ глави — кокали и то не отъ гдѣто желае копувача, а отъ тамъ, отъ гдѣто монополджията касалинъ искаше. Това поведение на нѣкой Окабазъ-Хасанъ и сие бѣше

подигнало цѣла врѣва мѣжду гражданитѣ. Работата бѣ дошла, щото дойде ревизоръ отъ министерството. Днесъ пакъ виждаме че сжщия *окабазъ* е събралъ всичкитѣ почти касаци и съеджий и наченахъ да пѣятъ сжщата песенъ. Въ касапницата ще видишъ мѣсо най долно качество. Не можешъ да земешъ, отъ гдѣто желаешъ. Негодуването на гражданитѣ отъ денъ на денъ расте. Общинското управление, за да гуди край на тази експлоатация, трѣбова споредъ насъ да даде по доброволно съгласие единъ или два дюкена за да не стане случката като прѣдъ 1892 г.

— Редакцията ни притѣжава нѣколко телеграми адресирани до г. Радославовъ Мин. Вжтр. работи и нѣкой Соф. вѣстници. Не имъ даваме мѣсто, защото читателитѣ ни ще ги прочетатъ другагдѣ. Ще забѣлежатъ, че днешното правителство прави — официално заповѣдва да не ставатъ никакви бунтовни събаряние общини и земане канцелярийтѣ на силомъ, а чрѣзъ партизанитѣ си казва правете, че тамъ е спасението. Ние ще имъ кажемъ на партизанитѣ и управляющитѣ, че мѣрката е лоша, защото съ нея ще се мѣркатъ скоро гърбоветѣ на упваляющитѣ, които не излизатъ изъ срѣдата на народното прѣдставителство. Съ любимци — страна — не се управлява, а съ довѣрие на народа. България иска да има едно правителство не провокаторско, а да живѣе съ всички въ най добро приятелство особено съ освободителката ни Россия. България не иска да чѣе стамболовщината, която е оскърбила най свѣтото чувство на освободителката ни. И днесъ се подвизаватъ за приятели на Россия. Свирчо станалъ московецъ!

— Премѣстени: Подполковникъ Д. Мариновъ извѣстенъ на плѣвенци отъ 1887 г. той утива въ Враца, майоръ Поповичъ, сжщо въ Враца и капитанитѣ: Т. Габаровъ и Бобчевъ сж преведени първий въ 16 ловч. полкъ, а втория адютантъ въ бригадата.

— Отъ София ни съобщаватъ, че за кандидати на длъжността окр. управителъ, били мѣжду другитѣ: Д-ръ В. Черневъ, членъ отъ мѣстния окр. сждъ и Н. Ненчовъ — адвокатъ въ Разградъ. Прѣдния кандидатъ г. И. Топаловъ като, че да е билъ изоставенъ по негово желание. — Нашитѣ стамболовисти, не имъ се иска да чуватъ тѣзи именна, защото сж били отъ лагера на г. Д-ръ Радославовъ.

— Опредѣления денъ 24 Януар. събрание то на „Нива“ не състоя, защото опредѣлението на окр. сждъ е измѣнено отъ апела. Акционеритѣ нека си депозиратъ акциитѣ и тогава ще да се свика на ново. Всичко друго е лжа.

— На 27 т. м. въ съборната църква Св. Николай, при стечение на небивало множество народъ се извърши заупокойна панахида за Нейно Царско Височество прелюбимата ни Господарка. Цѣлъ денъ градътъ бѣ въ трауръ и всички дюкени бѣха затворени. Слѣдъ обѣдъ, израилското синагогално настоятелство исвърши тоже панахида въ синагогата, гдѣто бѣха се стекли множество народъ.

— Мѣстния вѣстникъ на стамболовщината мълча цѣлъ мѣсецъ и не спомѣнуваше нищо за срутената джамия. Днесъ иска да печели симпатии отъ турцитѣ. Ние вѣрваме и знаеме, че казлбашитѣ сж готови всичко да убѣщаватъ, като едноврѣме на циганитѣ, когато Окабаза имъ прави джамия. Защо и сега не имъ обѣщава, че ще я направятъ, ако и вече да е съборена?

— Съобщаватъ ни отъ с. Николаева, че една тѣлна отъ пияни селяни предвождани отъ Ивана Мойнонъ, чевѣкъ на адвоката Т. Табаковъ, нападналъ на общ. управление и искалъ да го завземе. Останало население, възмутено отъ дързкото повѣдение на вандалцитѣ на днешното правителство, дало имъ да разбератъ, че при всичко, че министъръ на Н. Ц. Височество е г-нъ Радославовъ, то ще знае да си защитава правата гарантирани му отъ законитѣ на страната. Онова, което е сполетило николаевскитѣ вандалци е сполетило и тѣхнитѣ другари въ селата: Рибенъ, Ралуво, Бохотъ и другагдѣ. Ний свѣтваме нашитѣ приятели да се не стрѣскаатъ отъ Радославовитѣ сопаджий, но да си отстояватъ правата, които имъ дава закона. На зло дърво, зълъ клинъ — казва народната поговорка

— Слухъ се носи изъ града, че хубостницитѣ управници на дружеството „Нива“ сж правили прѣдложенията на г-на Балабанова, щото той никому да не продава въ Плъвенъ и окръга спиртъ изъ фабриката си, а само тѣмъ, а тѣзи послѣднитѣ да го распродаютъ на по малки час-

ти. Облагодетелствувах селенията, сега е реда и на гражданитѣ. Саморасля финанситѣ, разбира си отъ занаята.

— Съобщаватъ ни, че прѣзъ ноца на 24 срѣнцу 25 того, нѣколко души вандалци, съмишленици на днешното правителство, сж се опитвали да прокопаятъ окопа, който спира водата срѣнцу дюкяна и кжщата на град. свѣтникъ г-на Ангела Илиева, но не сполучили въ намѣрението си, защото били съзрѣни отъ едного отъ градскитѣ агенти, та се разбѣгали. Ако злосторницитѣ бихж успѣли въ намѣрението си, можаж да се случатъ голѣми нещастия. Питаме г-на Радославова, и това ли е единъ пунктъ отъ програмата на либералната партия?

Въ петъкъ на 28 й Януарий сутринта бѣхме свидѣтели на една, до колкото низка, до толкова и мерска сцена, която се разыгрываше мѣжду адвоката Табакова и Цв. Караиванова. Ето въ какво състои работата: Тодоръ Табаковъ съ една бѣла книга въ ржка се отбива въ дюкяна на Бр. Караиванови и съ високъ гласъ пита Василъ Караивановъ, гдѣ е Цвѣтанъ. Въ това врѣме се задава Цв. Караивановъ и Табаковъ му вика колкото му гърлото държи: Цвѣтане брѣ, Цвѣтане, ела да подпишешъ прошенияето за дѣто ти се е закарнилъ катилина Великовъ да те убива. Цвѣтанъ взе прошенияето, подписа го и го тури въ джоба си. На тая сцена даваме гласностъ за да видятъ гражданитѣ, на какви подлости и низкости сж способни нашитѣ Стамболисти. Сжщеврѣменно обръщаме вниманието на сждебнитѣ власти върху дѣйствиата имъ.

— Нѣкои радослависти, ама отъ онѣзи отъ турско врѣме още, расправятъ изъ кафенетата, че отъ когато г-нъ Радославовъ е поелъ управлението на м-вото на вѣтрѣшнитѣ дѣла билъ получилъ четири милиона (4.000.000) картички, отъ които, 3.600.000 изъ България, а останалитѣ отъ странство, а особено изъ отечеството ни Пачевича: Освенъ картичкитѣ „доблестния“ водител на „либералитѣ“ получилъ и 163 000 телеграмми всички изъ България. Като се направи смѣтка за количеството на картичкитѣ, то излиза, че г-нъ Радославовъ ще може да си кладе огня и грѣе цѣли двѣ години. Това ще рече да си водител на една „грамадна партия“.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 10873

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се пролава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бохотското землище а именно:

1) Нива въ мѣстността „Червешко усое“ отъ 24 декара и 5 ара оцѣнена за 200 лева.
2) Нива въ мѣстността „Отъ срѣшо“ отъ 16 декара и 6 ара оцѣнена за 137 лева и 94 стотинки.

Горния имотъ принадлежи на Цѣло Петковъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 337 л. 94 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 62 на Плъвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ 19 Януарий 1899 г. 1—2
Дѣло № 49/97 г. Сждеб. Приставъ Г. Тошковъ

№ 10877

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Върбишкото землище а именно:

1) Лозе отъ единъ декаръ въ мѣснестъта „Гарванецъ“ оцѣнена за 38 лева 76 ст.

Горния имотъ принадлежи на Панчо Нѣделковъ отъ с. Върбица не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 38 л. 76 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 23 на Плъвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ 24 Ноеморий 1898 год. 1—2
Дѣло № 44/97

П. Сждеб. Приставъ: Г. Тошковъ

№ 10774

Извѣствамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бохотското землище а именно:

1) Вранище въ мѣснестъта „Беглишкото“ отъ 8 декара оцѣнено за 100 лева.

2) Лозе въ мѣснестъта „Въртона“ отъ 1 декаръ 4 ара оцѣнено за 25 лева.

3) Лозе въ мѣснестъта „Ичино Вранище“ отъ 1 декаръ 1 аръ оцѣнена за 25 лева.

4) Ливада въ мѣснестъта „Голѣмъ лѣкъ“ отъ 1 декаръ 5 ара оцѣнена за 30 лева.

5) Ливада въ мѣснестъта „...“ отъ единъ оекаръ 2 ара оцѣнена за 30 лева.

Горния имотъ принадлежи на Кучо Мишевъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 229 л. 81 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 63 на Плъвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ 29 Ноемвриц 1898 год. 1—2
Дѣло № 48/97

П. Сждеб. Приставъ: Г. Тошковъ

№ 10879

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Върбишкото землище, а именно:

1) Нива отъ 8 декара въ мѣстността „Шайтанъ байръ“ оцѣнена за 81 л. 07 стотинки.

Горний имотъ принадлежи на Милко Стояновъ отъ с. Върбица не е заложенъ продава се по висканието на Хазната за 81 л. 7 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 43 на Плъвенский Окол. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ първоначал. цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 24 Ноемврий 1898 год. 1—2
Дѣло № 12/97 год.

П. Сждеб. Приставъ: Г. Тошковъ

№ 10515

Извѣствамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящ се въ Плъвен. землище а именно:

1) Три декара отъ едно лозе състоящи се отъ 5 4/10 декара Плъвенското землище „Діолумсуза“ оцѣнено за 150 лева.

Горний имотъ принадлежи на Христо Цвѣтковъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по висканието на Държавното Съкровище за 70 лева 29 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1558 на Плъвенский Град. Мир. Сждия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия кущувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плъвенъ, 18 Декемврий 1898 год. 1—2
Дѣло № 744/97 год.

Сждебенъ Приставъ Ив. Чантовъ

ГОДИШНА РАВНОСМѢТКА

На Плъвенското Ботушарско Търговско Акционерно Дружество „Братско Съгласие“ въ Плъвенъ отъ 1 Юлий до 31 Декемврий 1898 година.

БАЛАНСЪ						ПЕЧАЛБА И РАСХОДЪ					
Активъ (Имотъ) на 31 Декемврий 1898 год. (Дългъ) Пасивъ.						Расходъ отъ 1 Юний до 31 Декемврий 1898 год. — Печалба					
N.	Партида	лева	ст.	N.	Партида	лева	ст.	N.	Партида	лева	ст.
1	Стока въ магазинята	27,028	54	1	Капиталъ на 1 й Юлий 1898 год. ср. лева . .	27500	—	1	Общи разноси . . .	247	37
2	Кассата на личностъ	4,692	75	2	Месеченъ вносъ отъ 1/7 до 31/XII 1898 год. . .	1650	—	2	Плати на Дир.-Кассиера и слугата . .	1025	—
3	Текущи смѣтки и по-лици	19,222	82	3	Отъ глоби за нередовно внасяние на вносътъ . .	4	—	3	Чиста печалба . . .	3445	04
				4	Капиталъ печалба отъ 1/7 до 31/XII 1898 г.	3445	04				
				5	Разни кредитори ср л.	18345	07				
	Всичко:	50944	11		Всичко:	50944	11		Всичко:	4717	41
										4,717	41

Забѣлжска: Отъ горната сума на Баланса, като се спаднатъ кредиторскитѣ ср. лева 18345.07 ст. и за запасенъ фондъ по 20% отъ печалбата ср. лева 68.90 ст., то чистъ капиталъ на дружеството възлиза на 31 Декемврий 1898 год. ср. лева 32530.14 ст. раздѣлени на 550 акции дава всѣке по ср. лева 59.14 ст. и 570/100.

Т. е. общий процентъ на чистата печалба е на 0% по лева 12.27 и 680/100 за 6 мѣсеци, а годишно по лева 24.55 и 360/100.

гр. Плъвенъ, 10 Януарий 1899 год.

Управителенъ свѣтъ: Прѣдседателъ: Кръстю Ц. Коланджиевъ, Дирек.-Кассиеръ: Л. Ив. Коларовъ, и Членъ: Спасъ Т. Стояновъ.

До Г-да Членоветѣ на Плъвенското Ботушарско Търговско Акционерно Дружество „БРАТСКО СЪГЛАСИЕ“ въ гр. Плъвенъ.

ДОКЛАДЪ

Отъ членоветѣ на провѣрителния свѣтъ на сжщото дружество:

Господа Акционери!

На основание чл. 32 отъ устава на дружеството честь имами да Ви явимъ, че като провѣрихме прѣставената отъ Управителния Свѣтъ приложената тукъ равномѣтка по извършенитѣ операции отъ 1 Юний до 31 Декемврий 1898 год. Намѣрихме, че всичкитѣ смѣтки извадени въ Баланса сж вѣрни и точни, и се равняватъ съ дружественнитѣ книги.

гр. Плъвенъ, 14 Януарий 1899 год.

Провѣрители:

Христо П. Маргаритовъ
Цвѣтко Б. Дунчовъ
Пъшо Зановъ
Христо Ал. Кабакчиевъ
Петко Христовъ

